

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2021-46

29.1.2021

Tryg Forsikring NUF

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Fall – nakkeplager – årsakssammenheng – advokatutgifter – foreldelse – yfl. § 15, fal. § 18-6.

Forsikrede falt på isen på jobb i 2000 og to år senere ble det notert nakkeplager i journalen. Saken reiste spørsmål om det var sannsynliggjort årsakssammenheng mellom hendelsen og senere nakkeplager med følger, om forsikrede hadde rett til å få dekket utgifter til juridisk bistand og om kravet var foreldet. Nemnda bemerket at det ikke forelå en begrunnet sakkyndig erklæring vedrørende årsakssammenhengen mellom hendelsen og senere varige plager. På bakgrunn av manglende dokumenterte symptomer i den tidsnære dokumentasjonen fant nemnda det klart at det ikke var sannsynliggjort en årsakssammenheng. Nemnda konkluderte videre med at det ikke var grunnlag for å innvilge utgifter til juridisk bistand for en ny gjennomgang av saken. Med bakgrunn i nemndas konklusjon var det ikke nødvendig å vurdere spørsmålet om foreldelse nærmere. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede (tidl. renholder, f. 1953) var utsatt for en hendelse på jobb 11.12.00.

Før hendelsen:

I journal 4.1.98 er det bl.a. beskrevet mye stress med eksmann og "(...) spenning/smerte i nakkemuskulatur. Vurderes altså som stressutløsta besvær der koffeinet muligen kem ha hvert utløsende faktor akurat i dag. Beroligende beskjed."

Diagnose: "AKUTT STRESS/SIT BETINGET UBALAN---ENGSTEL SYKD" og "HJERTE-KAR-SYS IKA"

I notat 23.3.99 fremgår opplysninger om stadige blackouts, og et forsøk på suicid for mange år siden.

I poliklinisk notat 3.6.99 fremgår henvisning grunnet "syncopetendens" og der fremgår bl.a. en del angstreaksjoner opp gjennom årene. Hun opplevde "svært uttalt angst" med hyperventilering og kortvarig bevisstløshet et par måneder tidligere. Hun følte hun hadde hatt nærmest en elektrisk utladning i hodet og at skjelvingene i kroppen kom deretter. Dette gjentok seg daglig, men avtok i senere tid. Det var "normale funn ved undersøkelse av hjernenervene, og normale funn ved den resterende nevrologiske undersøkelse også". MR av hjernen 12.5.99 var normal.

I journal 8.7.99 ble hyperventilasjonstendensen og synkopetendensen knyttet til engstelighet, tretthet, slitenhet og at hun var utkjørt.

Etter hendelsen

Hendelsen ble meldt Nav av rektor på skolen, jf. skademelding 18.1.01:

Skulle gå fra hovedbygning til annen avdeling da benet skled unna på isen. Hun falt ned på venstre side og slo ryggen. Har sterke smerter i ryggen på venstre side lag som vender tilbake en gang i blandt. Har da så store smerter at hun har problemer med å bevege seg.

I journal 15.2.01 fremgår "Svimmelhet i lengre tid, blir svimmel når hun reiser seg opp (...) 11.12.00 ramlet hun på isen. Dette skjedde på jobben. Slo ve. siden av ryggen og hofte. Har briller som ikke bruker hele tiden (...)" Nakken var ikke nevnt.

I etterkant av journalnotatet 15.2.01 er det flere legenotater tilknyttet andre forhold (inkl. bl.a. "mye stress og angst pga. jobben" 3.12.01) før nakkesmerter nevnes for første gang 13.1.03: "kommer med tolk. smerter i h. skulder mot nakken med smerter i h. overarm (...)". Forsikrede var forut for siste notat utsatt for en ny hendelse på jobb 12.12.02.

Nakkesmerter med utstråling er nevnt gjentatte ganger i etterkant av dette, jf. bl.a. notat 24.1.03, 26.2.03, 19.3.03, 23.4.03, mv.

I poliklinisk notat 4.6.03 fremgår at røntgen av nakken 15.1.03 konkluderte med "degenerative forandringer og holdningsforandringer". MR 8.2.03 konkluderte med "uttalte degenerative forandringer på 4., 5. og 6. skive med spinal stenose og rotaffeksjoner til følge og deformeringer og sannsynligvis en viss avstivning pga påleiringer i samme område." Legen vurderte at forsikrede hadde "uten tvil cervicale degenerative forandringer".

I poliklinisk notat 17.6.03 fremgår at MR skal ha vist "(...) at det ser trangt ut i nivå C5/C6 ut mot begge sider, men verst på venstre side og her ses også et asymmetrisk prolaps over mot venstre. (...) "

Forsikrede ga en utfyllende forklaring til Nav 20.6.03 vedrørende hendelsen i 2002 og der fremgår at hun "(...) Fikk plutselig vondt i nakken på jobb en av de siste dagene på jobb før juleferie (...). Tok så juleferie, reiste til T., hadde vondt hele tiden, noe bedre etter hvert ettersom ikke jobbet noe. Begynte på jobb etter ferien, smertene økte på (...) "

Arbeidsgiver sendte inn en ny skademelding 30.6.03 tilknyttet hendelsen fra 2002. I den vedlagte beskrivelsen fremgår:

(...) Vi må stille oss litt forundrende til at hun aksepterte å ta et nytt vikariat, hvis nakken var så dårlig som det påstås. Ifølge flere av de andre renholderne har ... klaget på vondt i nakken lenge før skaden/ulykken 12.12.02.

Det er fremlagt en epikrise fra fysioterapibehandling på sykehuset i ... hvor det fremgår behandling fra 10.9.03. Forsikrede fortalte da, via mannen som tolk, at hun hadde hatt "sterke smerter siden desember -02".

I legeerklæring ved søknad om uføretrygd den 25.11.03 fremgår diagnosene Cervikal skiveprolaps, spinal stenose og cervikal osteokondrose. Legen skrev også at hun hadde hatt "Nakkesmerter med utstråling til h. arm siden des. 02. Forverring ved lettere fysisk arbeid bl. annet hjemmearbeid."

Spes. i nevrologi L. utferdiget en spesialisterklæring 24.3.04. Der fremgår betydelige språkproblemer og at mannen måtte være tolk. Videre siteres:

Konklusjon: Pasienten er nå klart helt arbeidsufør pga. en organisk nakkelidelse med sekundære muskelspenninger. Hun må avgjort bli vesentlig bedre for å kunne tenke på å begynne å arbeide igjen, og man vil for all fremtid fraråde det jeg kaller nakkebelastende arbeid, som jo renholderyrket så avgjort er.

Det er ikke helt utelukket at hun kan greie et lett fysisk arbeid med anledning til varierte arbeidsstillinger en gang i fremtiden, men skal hun få et slikt arbeid, må hun lære seg å snakke norsk.

Hun er klart kvalifisert til en trygdeytelse, og jeg vil mene at rehabiliteringspenger er det riktige (...)

I poliklinisk notat 16.6.05 fremgår at MR-bilder fra 9.8.04 viser "degenerative forandringer både ved 4., 5. og 6. skive og sanns. prolaps utgående fra 4. skive. Det er spes. trangt ved 6. skive hvor det også er trangt fot h. C7 rot. Degenerative forandringer i 5. skive er mest uttalt mot ve."

Forsikrede ble innvilget 100 % tidsbegrenset uføretrygd fra 1.10.05 til 30.9.07, jf. vedtak 30.9.05.

Skadehendelsen 11.12.00 ble meldt selskapet 22.7.07, og da er det beskrevet: "Nakkeskade med til dels voldsomme smerter i nakke, ned bak skuldrene og armene, svimmel og utstråling ut i armene særlig høyre arm". Hendelsen ble beskrevet slik:

Jeg var på vei fra den gule eneboligen og ned til hovedbygningen med bøtte og måpp i hånda da jeg sklei på isen, ramlet bakover og slo venstre hofte og ryggen. (...) jeg var hjemme i tre dager. I ettertid ble jeg svimmel mer og mer slik at jeg gikk til lege den 15.02.01. Se vedlegg. Jeg fikk også utstråling til høyre arm. (...)

MR av nakken 18.8.07 viste "D: Diffus stenose av foraminae intervertebrale. Skive prolaps C5/C6 og C4/C5. Spinalstenose C5/C6."

I journal 21.9.07 fremgår "Des 2000 falt og slo nakken mens hun var på arbeid som renholder. Siden vært plaget med smerter i selve nakken med utstråling i begge armer (...). Av den grunn vært ufør siste to år."

I legeerklæring ved søknad om varig uføretrygd 24.9.07 fremgår at hun hadde vært plaget med nakken siden fall i 2000. Søknaden ble innvilget fra 1.10.07, jf. brev 10.5.09.

I oversendelsesbrev fra Nav klageinstans til Trygderetten 6.10.08 fremgår om hendelsen 11.12.00 at Nav "registrerte hendelsen og arkiverte skademeldingen, uten å ta stilling til godkjennesspørsmålet" ettersom "det ikke var opplyst at hendelsen hadde medført noen skadefølge som krevde medisinsk behandling." Nav orienterte imidlertid om at hun kunne henvende seg til trygdekontoret om hun senere ville fremme krav på grunn av senfølger etter hendelsen.

Trygderetten vurderte krav om menerstatning etter hendelsen 11.12.00 i kjennelse 19.12.08. Trygderetten fant det "klart at anken ikke kan føre fram". Det var ikke sannsynlig at fallet var årsak til de degenerative nakkeplagene. Retten viste særlig til at det ikke oppstod vesentlige akutte nakkeplager etter fallet. "Det mest sannsynlige er at de degenerative forandringene i nakken er resultatet av en mangeårig degenerativ prosess."

MR av nakken 28.4.09 viste "(...) R: Nokså uendrede funn fra 180807, konferer ovenfor."

I udatert krav mot selskapet fremgår blant annet at hun hadde "årlig lønn Kr. 130.359 da hun måtte gi seg i 2003, stillingsprosenten var 64%."

Selskapet avslo kravet 29.4.09, under henvisning til manglende årsakssammenheng mellom hendelsene og nakkeplagene. Det var ikke dokumentert varig skade i øvrige deler av kroppen. Samlet klage for denne hendelsen og en hendelse i desember 2002, ble sendt innsendt Finansklagenemnda. Forsikrede fikk ikke medhold, jf. brev 17.9.09 og 6.1.10, i hovedsak under henvisning til manglende sannsynliggjort årsakssammenheng.

I journal 7.7.14 er det opplyst om to hjerneslag med betydelige sekveler.

MR av nakken tatt i T. 28.3.16 viste:

Cervical spondylosis with spinal cord and nerve root compression, most prominent at C5-6 as described. C5-6 disc protrusion with annulus fissure causing compression left side spinal cord with myelopathy and compression left C6 nerve root, moderate spinal canal stenosis.

Forsikrede kontaktet selskapet på nytt i 2016, og var en periode representert av en juridisk rådgiver i Fagforbundet.

Det er fremlagt deler av en udatert kjennelse fra Trygderetten 17/01808, hvor retten kom til at kravet om godkjennelse av hendelsen 11.12.00 som yrkesskade var et gjenopptakskrav (jf. sak

08/02563). Nav hadde ikke behandlet saken som et gjenopptakskrav, og saken måtte derfor henvises tilbake til ny behandling i Nav.

Selskapet avsto kravet på nytt 7.12.17 og 8.3.18. I brevet 7.12.17 påberopte selskapet også at evt. krav var foreldet.

Selskapet varslet at det ville påberope foreldelse i begge sakene i e-post 5.4.19. Selskapet skrev i e-post 26.6.19 at det "suspenderer varselet om foreldelse slik at 6-måneders fristen utløper 30.09.2019. Dette gjelder for krav som evt. ikke allerede er foreldet." Dette etter kontakt fra juridisk rådgiver som representerte forsikrede.

I kjennelse 6.9.19 avsto Trygderetten en anmodning om gjenopptak av Trygderettens kjennelse datert 19.12.08 (som gjaldt hendelsen 11.12.00). Dette da vilkårene for å gjenoppta saken ikke var tilstede.

I redegjørelse fra forsikrede datert 17.2.20, fremgår flere opplysninger, blant annet at forsikredes mann og familie kan bekrefte at de aldri hørte forsikrede hadde vondt i nakken før ulykken 11.12.00. Videre opplysninger om vedvarende nakkeplager etter ulykken desember 2000 og gjennom hele 2001. Hun forsøkte også å "bagatalisere ulykken da hun ikke ville miste jobben."

Forsikrede kontaktet selskapet igjen 25.2.20 og ba om dekning av utgifter til juridisk bistand. Selskapet avsto kravet samme dag, og bemerket at kravene var foreldet.

Klage ble registrert innkommet hos Finansklagenemnda 29.2.20.

I brev 18.5.20 er hendelsen 11.12.00 beskrevet som fall grunnet islagt bakke, og at hun ramlet bakover slik at hun "slo seg kraftig i høyre hofte, rygg og nakke (...). Ble umiddelbart svimmel og fikk vondt i nakken etter 2-3 dager." Det fremgår også at forsikredes mann måtte hjelpe forsikrede med jobben hele 2001, før hun måtte gi seg grunnet økende smerter i nakken og arm.

Det er også fremlagt flere røntgenbilder, artikler om nakkeskader, mv.

I brev 20.7.20 opplyste forsikrede at hun hadde gått til lege for nakkeplager før en reise til T. i 2002, men legesenteret er tatt over av andre, og de sier de ikke har noen journaler på henne.

Forsikrede har i det vesentlige anført at det er årsakssammenheng mellom hendelsene og senere varige nakkeplager med følger. Det er tale om en nakkeslengskade, og hun har tidvis hatt vondt i hodet, vært svimmel og hatt psykiske plager. Hun hadde ikke plager før 11.12.00 og har hatt kontinuerlige plager siden. Forsikrede viser til arbeidsgivers skademelding 30.6.03 hvor det fremgår plager lenge før hendelsen i 2002. Hun visste ikke at hun måtte gå til lege med en gang etter en arbeidsulykke. Dette og det å straks melde arbeidsulykken til arbeidstilsynet/Nav burde arbeidsgiver sørget for. Fastlegejournalen er mangelfull og preget av språkproblemer. I en dom fra Borgarting lagmannsrett fra 18.5.06 fikk vedkommende medhold, idet mangel på tidsnære bevis ble ansett oppveid av den øvrige bevisførsel. Smertene var sterkest etter 2-3 dager, så stabiliserte de seg. Hun måtte gi seg i jobben etter 2001, ettersom alle plagene ble noe verre. Plagene var ikke så intense i 2002 sannsynligvis pga. hun ikke jobbet, før hun fikk en 64 % stilling ved naboskolen. Spesialisterklæringen fra dr. L. er mangelfull ettersom han ikke hadde tilgang til opplysninger før hendelsen i 2002.

Sykdomsbildet er forenelig med det man vet om skader av denne art. Mest sannsynlig oppsto prolapset etter ulykken i 2002 ettersom MR 8.2.03 ikke påviste det, men først MR 9.8.04. Man må se de to arbeidsulykkene i sammenheng, ettersom 11.12.00 var begynnelsen på plagene. Den naturlige forklaringen på dette er at kroppen startet selv opprettelse av skaden i nakken etter fallet på isen 11.12.00 i form av avstivning, jf. kjent faglitteratur. Trygderetten har feilaktig lagt til

grunn at de degenerative forandringene i nakken er resultat av en mangeårige degenerativ prosess. Det ble ikke påvist slike forandringer ved MR av hodet 3.6.99, hvor deler av nakken var i bildene. Bildene viser at forandringer skjedde mellom ulykken og 2006-2007. Det er en umulighet at nakken på et menneske kan bli slik på 2 år uten at det har skjedd en ulykke/skade. Kjent litteratur sier at en kan se litt av slike forandringer hos et menneske på røntgen tidligst etter 5 år ved vanlig forvitring.

Forsikrede ønsker også utgifter til juridisk bistand dekket. Hun har tidligere kun fått hjelp av rådgiver via et forbund.

Det er klart grunnlag for å gjenoppta saken, ettersom det er nye opplysninger som ikke kunnet vært fremlagt tidligere grunnet sykdom.

Kravet er ikke foreldet. Hun hadde ikke tilstrekkelig kunnskap, ettersom hun ikke fikk oversendt journaler fra tiden før hendelsen fra sykehuset før i 2016 og 6.4.17. Da starter foreldelsesfristen å løpe fra 1.1.18. Det var umulig å legge frem dette før. Det skyldes også sykdom, f.eks. blodpropper og stoffskifte med påfølgende hjerteproblemer.

Selskapet har i det vesentlige anført at det ikke er grunnlag for å gjenoppta saken i Finansklagenemnda, jf. saksbehandlingsreglene pkt. 17.

Uansett er det ikke sannsynliggjort årsakssammenheng mellom anførte plager og aktuelle ulykke, jf. kriteriene oppstilt av Høyesterett i Rt. 1998 s. 1565, Rt. 2010 s. 1547 og Rt. 2007 s. 1370. Forsikrede har bevisbyrden. Fallet den 11.12.00 antas å ha tilstrekkelig skadevoldende evne, spørsmålet er om det har materialisert seg i en varig skade. Det er oppgitt forskjellige datoer i saken, hhv. 1.11.00 og 11.12.00. Hvilken dato som er riktig er uten betydning, da det ikke foreligger akuttnotat for noen av datoene, og heller ikke brosymptomer, da nakkeplager først nevnes 13.1.03. Det er heller ikke dokumentert varige plager andre steder, da dette ikke fremgår i journalene. Det er skjedd en klar forverring av plager over tid, og det er ikke i tråd med en skadebiologisk forklaringsmodell, jf. Rt. 2010 s. 1547. Et prolaps som oppstår flere år etter en ulykke, har formodningen mot seg at er traumatisk utløst, jf. prolapsdommen. Dette er en type plager som er utbredt i befolkningen ellers og sees oftest ved belastninger og slitasje i nakke og skulder. Det er også vist til at fastlegen har vist til at nakkeplagene oppstod ifm. 2002-hendelsen i utføresøknaden fra 2003, mens hendelsene knyttes til fallet i 2000 i søknaden fra 2007.

Kravene er uansett foreldet, ettersom det ikke er tatt fristavbrytende skritt innen fristens utløp, jf. yfl. § 15 og fal. § 18-6. Det er ikke krav om faktisk kunnskap for at fristen skal begynne å løpe. Bestemmelsen innebærer en aktsomhetsplikt for skadelidte. Avgjørende er hvorvidt skadelidte burde skaffet seg kunnskap om skaden og den ansvarlige. Hun har vært uføretrygdet på grunn av de pretenderte plager siden midten av 2000-tallet. Saken ble meldt Nav 18.1.01 og selskapet 22.7.07. Allerede ved uttalelse fra dr L. 24.3.04 har hun kunnskap om at plagene kvalifiserer til en trygdeytelse. Hun tilstår 100 % tidsbegrenset uføretrygd fra 1.10.05-30.9.07 og deretter 100 % varig uføretrygd. Forsikrede henfører plagene og uførheten til de aktuelle hendelser på arbeid. Senest ved innvilgelse av varig uføretrygd hadde hun tilstrekkelig kunnskap om de forhold som begrunner kravet og foreldelsesfristen startet således senest å løpe fra 1.1.08. Selskapet sendte foreldelsesvarsel 5.4.19, og fristavbrytende skritt ble først tatt ved klage til Finansklagenemnda den 29.2.20, over 10 måneder etter varselet ble mottatt av forsikrede.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken reiser spørsmål om det er sannsynliggjort årsakssammenheng mellom hendelsen 11.12.00 og senere varige plager i nakken med følger. Saken reiser også spørsmål om forsikrede har rett til å

få dekket utgifter til juridisk bistand. Videre reiser saken spørsmål om kravene er foreldet, jf. yfl. § 15 og forsikringsavtaleloven (fal.) § 18-6.

Nemnda tar først stilling til om det er sannsynliggjort årsakssammenheng mellom hendelsen 11.12.00 og senere varige plager i nakken med følger.

Årsakssammenheng mellom fallet i 2000 og senere varige plager i nakken foreligger hvis fallet er en nødvendig betingelse for plagene, og fallet har vært så vidt vesentlig i årsaksbildet at det er naturlig å knytte ansvar til den, jf. Rt. 1992 s. 64.

Det er kravstiller, altså forsikrede, som har bevisbyrden. Det innebærer at det er forsikrede som i tilstrekkelig grad må sannsynliggjøre at vilkårene for utbetaling er oppfylt, herunder årsakssammenheng mellom fallet og senere varige plager.

En vurdering av årsakssammenheng har både en juridisk og en medisinsk side. Nemnda har ikke medisinsk kompetanse og kan ikke foreta en medisinsk vurdering. Nemnda kan heller ikke overprøve det medisinskfaglige skjønn som legene har utvist i en sak. Derimot kan nemnda overprøve erklæringer på et juridisk grunnlag.

Saken gjelder en anført bløtdelsskade. Spørsmålet om det er sannsynliggjort adekvat årsakssammenheng for så vidt gjelder bløtdelsskader vurderes på bakgrunn av fire grunnvilkår som er trukket opp i rettspraksis, jf. sak 2018-220. Disse er at ulykken må ha hatt tilstrekkelig skadevoldende evne, det må foreligge akuttsymptomer i form av smerter innen to–tre døgn etter ulykken, det må foreligge brosymptomer, det vil si sammenhengende plager fra ulykken og til den kroniske senfasen og plagene etter ulykken må ha et traumatologisk plausibelt forløp, det vil si at sykdomsutviklingen må følge et forløp som er forenelig med hva man kan forvente ut fra anerkjent medisinsk viten.

Det er ikke fremlagt noen begrunnet sakkyndig erklæring vedrørende årsakssammenhengen mellom hendelsen i 2000 og senere varige plager. Generelt tillegger nemnda tidsnære bevis størst vekt. Dette er i tråd med retningslinjer for bevisvurdering oppstilt av Høyesterett, jf. blant annet Rt. 1998 s. 1565. Vektleggingen av tidsnære bevis er også et utslag av nemndas skriftlige saksbehandling. For å sannsynliggjøre symptomer som ikke fremgår av den tidsnære skriftlige dokumentasjonen kreves som et utgangspunkt muntlig forklaring for domstolene.

Første gang nakkesmerter er nevnt i journalene etter fallet er 13.1.03: "kommer med tolk. Smerter i høg skulder mot nakken med smerter i høy overarm (...)". Det foreligger verken tidsnær dokumentasjon på akuttsymptomer eller brosymptomer. Forsikrede har bemerket at hun har hatt kontinuerlige plager, og blant annet vist til skademeldingen 30.6.03 hvor det fremgår hun slet med plager også før ulykken i slutten av 2002.

På bakgrunn av manglende dokumenterte symptomer i den tidsnære dokumentasjonen finner nemnda det klart at det ikke er sannsynliggjort årsakssammenheng mellom fallet 11.12.00 og senere varige plager. Etter nemndas syn er det heller ikke sannsynliggjort at evt. midlertidige plager etter fallet har medført et økonomisk tap som kan kreves dekket under forsikringen.

Saken reiser også spørsmål om forsikrede har rett til å få dekket utgifter til juridisk bistand. Generelt bemerkes at nemnda kan ta stilling til om det foreligger et rettslig grunnlag for krav om dekning av nødvendige og rimelige utgifter til juridisk bistand, men tar ikke standpunkt til selve beløpet.

Partene synes å være enige om at det er grunnlag for dekning av advokatutgifter, dersom de er nødvendige og rimelige følger av arbeidsulykken.

Forsikrede har tidligere fått juridisk bistand via et forbund, og det legges til grunn at det er gjort en gjennomgang av saken på et tidligere tidspunkt. Selv om hoveddelen av bistanden synes å ha vært ifm. behandlingen i Trygderetten/trygdebehandlingen, forstår vi hun også bidro ifm.

yrkesskadesaken overfor selskapet, jf. e-poster tilknyttet utsettelse av foreldelsesvarsel 26.6.19, mv. Videre er det store likheter mellom trygderettsreglene og yrkesskadereglene, noe som også taler for at forsikrede har fått en gjennomgang av saken av en juridisk sakkyndig. Forsikrede har også fått flere vurderinger i trygdesystemet, herunder to vurderinger i Trygderetten.

Samlet sett er det vanskelig å se at utgifter til en ny gjennomgang fra advokat (eller annen juridisk sakkyndig) er å anse som en rimelig og nødvendig følge av ulykken. Hun har da ikke rett til å få dekket utgifter til en ny gjennomgang av en juridisk sakkyndig.

På bakgrunn av konklusjonen om at det ikke er sannsynliggjort årsakssammenheng, finner nemnda ikke grunn til å vurdere spørsmålet om foreldelse nærmere.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Jane Ytreøy Grøndalen (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).